

gelige informationsdatabaser, skyldes det, at Registertilsynet bør gøres bekendt med, at der findes et edb-system, som efter almindelige regler ville være underlagt Registertilsynets tilsynsbeføjelser, men som på grund af edb-systemets særlige karakter af offentligt tilgængelig informationsdatabase falder uden for Registertilsynets kompetence.

Den afgørende forskel på en offentligt tilgængelig informationsdatabase og et traditionelt massemedie er, at en oplysning i en informationsdatabase kan stå i informationsdatabasen til stadighed og være meget let at finde frem. Der er derfor efter flertallets opfattelse et særligt behov for, at informationsdatabaser kan pålægges at berigtige og ajourføre oplysninger. En personoplysning, der er offentliggjort i et massemedie, vil i reglen være glemt efter kortere eller længere tids forløb, medens dette ikke gælder registrering i en informationsdatabase. Dette kan udtrykkes således, at »retten til at blive glemt« trues. Flertallet finder, at der på dette punkt bør ske en regulering til beskyttelse af privatlivets fred ud over de generelle regler, der findes i straffeloven. Der foreslås derfor gennemført særlige regler om sletning, rettelse eller ajourføring af oplysninger, der opbevares i en informationsdatabase, som løbende bliver eller kan blive ajourført.

Det foreslås endvidere, at oplysninger, der kan virke krænkende for en eller flere enkeltpersoner, skal slettes i offentligt tilgængelige informationsdatabaser inden udløbet af en fastsat frist. Sletelse skal dog efter flertallets opfattelse ikke ske, såfremt det skønnes, at der består en sådan interesse i, at oplysningen er offentligt tilgængelig, at hensynet til den enkeltes interesse i, at oplysningen slettes, findes at burde vige for hensynet til informationsfriheden.

4.3.2. Mindretallets opfattelse.

Mindretallet kan i det store og hele tilslutte sig flertallets forslag til regulering af offentligt tilgængelige informationsdatabaser.

Mindretallet peger dog på, at der er behov for en uddybning af, hvilke forhold den ansvarlige for informationsdatabasen skal iagttage for at kunne overholde det foreslåede forbud mod, at en offentligt tilgængelig informationsdatabase ikke må indeholde information, der ikke lovligt kan offentliggøres i et massemedie. Det er i flertallets hovedsynspunkt kort omtalt, at en offentliggørelse vil kunne indebære overtrædelse af straffelovens § 264 d eller en straf for injurier efter § 267, men i øvrigt er der ikke angivet nærmere retningslinier for, hvilke hensyn den ansvarlige skal tage ved indlæggelsen af oplysningerne i informationsdatabasen. En nærmere omtale af de 2 straffebestemmelser og disses fortolkning med eks-

empler fra domstolspraksis ville efter mindretallets opfattelse være en støtte for forståelsen af forbudsreglen.

For så vidt angår spørgsmålet om opbevaring af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er mindretallet af den opfattelse, at reglen bør være, at sådanne oplysninger ikke opbevares i en offentlig tilgængelig informationsdatabase i mere end 3 år. Efter et sådant tidsrum må det efter mindretallets opfattelse antages, at den eventuelle nyheds- eller informationsværdi er aftaget så meget, at hensynet til informationsfriheden må vige for hensynet til den enkelte. Der bør dog efter mindretallets opfattelse være en adgang til at overføre disse oplysninger til en eventuel intern database til brug for massemediet med henblik på eventuel senere fornyet offentliggørelse.

For offentligt tilgængelige informationsdatabaser bør der desuden fastsættes regler om sikkerhedsforanstaltninger svarende til lov om private registre m.v., § 6.

4.3.3. Justitsministeriets vurdering.

Justitsministeriet kan i princippet tilslutte sig flertallets forslag til regulering af offentligt tilgængelige informationsdatabaser.

Justitsministeriet har dog, blandt på baggrund af de hørings svar man har modtaget om betænkningen, fundet at burde foretage forskellige ændringer og justeringer i udvalgsflertallets lovudkast.

Justitsministeriet kan tiltræde, at det er Presse-nævnet og ikke Registertilsynet, som tillægges beføjelse til at træffe afgørelser om indholdet m.v. af informationsdatabaserne.

Justitsministeriet har dog ikke fundet at burde medtage en bestemmelse svarende til flertalsudkastets § 13, nr. 1, hvorefter Pressenævnet (af egen drift eller efter anmodning) kan påbyde, at der foretages sletning, rettelse eller ajourføring af oplysninger, der ikke lovligt kan offentliggøres i et massemedie. Der er, som påpeget i Pressenævnets hørings svar, tale om en typisk domstolsopgave, som ligger uden for nævnets opgaver efter medieansvarsloven.

Også afgørelsen af, om en oplysning i en informationsdatabase skal slettes, rettes eller ajourføres, fordi den er urigtig eller vildledende, bør efter Justitsministeriets opfattelse træffes af domstolene og ikke af Pressenævnet.

Pressenævnet vil derimod, ligesom det er tilfældet efter medieansvarslovens gennemlære regler, efter reglerne i forslaget § 14, stk. 2, jf. § 11, kunne tage stilling til spørgsmålet, om der skal optages et genmæle.

Med hensyn til genmæle foreslår udvalgsflertallet en bestemmelse, hvorefter »medieansvarslovens ka-